

Безценен дар

Петдесетница! Какво означава тя за нас? Слизането на Светия Дух в нашите души, ще ми отговорите. Да, така е! Но даваме ли си сметка за дълбочината на тези думи? Даваме ли си сметка за дара, който приемаме? За безкрайно ценния дар, който е за нас Светият Дух, Третото Лице на Пресветата Троица?

Светият Дух... За да осъзнаем величието на този Божия дар, трябва да се замислим кой всъщност е Той. В своята книга *Духът на любовта* бележитият френски богослов йезуит Жан Галò (1919 – 2008) го характеризира така: „Светият Дух е божествен Лик, Лик на Бога в това, което е непосредствено божествено в Него, сиреч невидимостта. Самото название ‘Дух’ обозначава това. Светият Дух, Лицето на Пресветата Троица, Което се открива по начин, най-отдалечен от човешкия образ, е също така Лицето, Което първо навлиза дълбоко в нашите души. Светият Дух е, Който първи докосва сърцето ни, Който пребъдва в нас; Той е Този, Който въвежда в нас Отца и Сина.“ И по-нататък добавя: „Светият Дух – възвишеността на божествената любов, е първият дар, чрез който Бог ни дава Себе Си. Макар и да ни надвишава с цялото Си божествено величие, като Дух на любовта Той успява да навлезе изцяло в нас, до дълбините на нашата същност. Той споделя с нас Своите богатства според закона на любовта и ни изпълва със Своята сила именно за да обичаме. Ние Го познаваме по-добре, отколкото мислим, понеже живеем от недрата на Неговата любов.“ Да, Светият Дух е това Лице на Пресветата Троица, което първо влиза в нас, в нашите души. Той е, Който ни дава да познаваме Сина, да вярваме в Него, да Го обичаме, да жадуваме да сме с Него чрез молитвата, чрез тайнствата и чрез Него и в Него да обичаме Отца. Той е Този, Който оформя нашия свръхестествен облик, макар че Самият Той – единствен от Пресветата Троица, сякаш няма Свой собствен облик.

Петдесетница е върхът на икономията, на Божия план за спасението. Ако Исус се въплъти, ако стана човек, ако умря за нас на Кръста, това бе, за да получим Светия Дух. Той е това „Обещание на Отца“, за което Исус говори, докато беше на земята. Но ако Духът е Обещанието на Отца, „това означава, че Отец обеща да даде на човеците най-съкровено и най-превъзходно божественото, което имаше в Себе Си – Своето собствено сърце. Той желае хората да отидат при Него и да Го обичат, но за да ги направи способни да се привържат към Него, Той иска те да Го обичат с Неговата собствена любов и Той им отстъпва Своето сърце, за да създаде в тях едно

огнище на божествена любов.“ Да, Свети Дух е – така да се каже – СЪРЦЕТО НА БОГА, защото Той е любовта на Отца към Сина и на Сина към Отца. И именно тази любов, тази безкрайна божествена любов Бог желае да сподели с нас. Отец Галò пише: „Изпращайки ни Светия Дух, Отец ни изпраща Своята любов. Докато една човешка любов неминуемо остава вътре в лицето, което обича, небесният Отец не само че ни обича, но и ни предава Своята любов в лицето на Светия Дух. Нашето сърце си остава наше, то е неотделимо притежание на нашето аз; но Отец се отдава до такава степен, че се отделя по някакъв начин от собственото Си сърце, за да го вложи в нас.“

Идването на Светия Дух води след себе си идването на Самия Христос. Защото Исус, съобщавайки, че ще изпрати Утешителя на Своите ученици, няколко пъти подчертава, че ще дойде Той лично. Веднага след като казва, че ще помоли Отца да им изпрати Духа на истината, Който винаги ще пребъдва с тях, добавя: „Няма да ви оставя сираци, ще дойда при вас.“ И повтаря: „Отивам и ще се върна“. Чрез сливането на Светия Дух се осъществява едно ново и окончателно идване на Христос. Дълбокото значение на това изпращане на Светия Дух е, че отсега нататък Исус иска да пребъдва между тях не вече физически, а с едно присъствие по дух. Следователно Светият Дух ни носи постоянното присъствие на Христос. Отец Галò го обяснява така: „Исус живя на земята сред нас, с нас; Той не можеше пряко да живее в нас освен чрез Своя Дух. Духът не е подчинен на закона на непрозрачността, непроницаемостта на телата, закона, който възпрепятства телата да пребъдват едни в други. Ставайки присъствие чрез Духа, присъствието на Христос може да проникне в нас, в нашата духовна душа. То не е вече само присъствие до нас, пред нас, в близост до нас. То става присъствие вътре в нас.“

Ако Светият Дух е дар на Отца, Той е за нас също така дар на Сина, защото Отец и Син са едно. Исус, умирайки на кръста, става извор на безкрайни благодати за човечеството. Но как да ги черпим? Как да се изпълним с тях? Да, ние жадуваме за тях, те са за нас живот, но как да се влее този божествен живот в нашите бедни души? Това става именно чрез Светия Дух. Той е, Който променя хляба и виното в Тяло и Кръв Христови, изпълвайки ги с плодовете на Христовите страдания и на възкресението Му, но също така и с душата и сърцето Му, т.е. със Самия Себе Си, Който е всъщност Дух на Христос. Той е, Който в тайнството изповед прилага спрямо душите ни скъпоценната Кръв на Спасителя, за да ги очисти и изцери от последиците на греха. Той е, Който ни прави синове на Отца чрез Единородния Му Син в тайнството кръщение. Той е Този, Който се моли в нас, Който обича в нас,

Който прощава в нас на нашите неприятели. Той е, Който идва на помощ на нашата слабост, за да ни закрие със Своята сила, за да ни защити от злото. Той идва да продължи борбата, която Исус води срещу греха, идва да довърши тази борба с нас и в нас. Светият Дух осъществява по съвършен начин основното намерение на Христос – намерението да ни защити и да ни спаси, и довежда до всеки от нас спасението, което Исус ни спечели. Той е нашата святост, няма друга, защото светостта е нещо божествено и идва от Бога. Ала Светият Дух ни показва също, че светостта е нещо динамично. Тя не е свиване в себе си, хлътване или сгърчване, но напротив, тя е разширение и разпространение на любовта. Тя е дори разширение докрай, понеже означава, че всички сили са посветени на любовта. Светият Дух е неуморно разцъфване и необикновено развитие на любовта, една винаги действаща и разширяваща святост. Светият Дух е Този, Който дава безкрайна стойност на нашите страдания. Той е Този, Който ни дава смелостта да страдаме, да носим кръста си докрай, да се предадем всецяло на Бога, каквото и да става. И накрая Той е Този, Който ще ни прослави един ден, изпълвайки нашите тела със слава, така както изпълни тялото на Възкръсналия Христос в онова „утро на първия ден на седмицата“.

Светият Дух – безценен дар... Той е също така и олицетворен израз на Божията Същност, която е Дар. Защото Бог е Любов и любовта има нужда ДА СЕ ДАРЯВА. Да, Бог има нужда да се дарява. Затова Отец се дарява на Сина и Синът – на Отца! Затова Синът стана човек, за да може Отец да се дари на нас и ние на Него чрез Сина в Духа... Както и за да може Синът да се дари на нас и да ни дари всичко, което Той е и което има, всичката Си любов – Светия Дух. Нека тогава да Го приемем с отворени сърца и души, с вяра, смирение и с безкрайна благодарност!

Ела, Душе Свети, ела, Сърце Божие!

Кармил „Свети Дух“

(източник: в-к *Истина-Veritas*, бр. 6 от 2013 г.)